

Έτσι συνήθισε

Κάτω από τα μυτερά τ' αγκάθια, που λόγχες κοφτερές έμοιαζαν, ένα κεφάλι ξεπρόβαλε απειλητικά. Βραγτερα ήταν η φωνή και τρομερά τα λόγια του, π' αντήχησαν σ' όλο το πυκνό το δάσος. Να με αγκίσει δεν μπορεί κανένας. Ματώνει.

Το αίμα μου δεν αντικρίζει κανένας. Το χώνω. Είμαι παντοδύναμος.

Μπορώ να σκοτώσω όλους σας. Αρκεί να κάψω το δάσος. Όσο για μένα δεν το χρειάζομαι. Ζω σε μια τρύπα κάτω από τη γη και τρέφομαι με σάπια φύλλα. Μ' αρκούν αυτά. Αγανάκτηση προκάλεσαν σ' όλο το ήσυχο δάσος τα καυχησιάρικα τα λόγια. Ανάστατο γίνηκε. Βρυχήθηκε άγρια το περήφανο λιοντάρι.

Ποιος είναι αυτός που παραμίλησε έτσι. Φέρτε μου τον αμέσως εδώ.

- Η πανούργα αλεπού.

Αφήστε τον είπε χαμογελαστά το λιοντάρι.

Αφήστε τον να σέρνεται κάτω από τη γη και να τρέφεται με σάπια φύλλα.